



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 2790/2019
18.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Ђорђе Танасковић, адвокат из ..., против тужене „ББ банке“ из ..., кога заступа пуномоћник др Немања Алексић, адвокат из ..., ради утврђења делимичне ништавости уговора и стицања без основа, одлучујући ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 315/19 до 16.05.2019. године, у седници већа одржаној 18.09.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 315/19 до 16.05.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 315/19 до 16.05.2019. године,.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Гж 315/19 до 16.05.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Новом Пазару П 658/17 од 12.02.2019. године, којом је усвојен тужбени захтев и утврђено да је ништава и да не производи правно дејство одредба члана 11. став 1. уговора о кредиту за куповину стамбеног објекта уз коришћење средстава из буџета РС, бр. ..., закљученог 24.08.2017. године у Новом Пазару између тужиоца и тужене. Ставом другим обавезана је тужена да тужиоцу на име стицања без основа плати износ од 10.166,00 динара са припадајућом законском затезном каматом а ставом трећим, да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 33.750,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде па до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права. Ревизију је изјавила са позивом на члан 404. став 1. ЗПП због потребе разматрања правних питања од општег интереса и уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку (ЗПП) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом ако је по оцени

Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправност грађана, ради уједначавања судске праксе као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса нити за уједначавањем судске праксе, односно новим тумачењем права имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите као и начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева. Тужена се у ревизији позива на судске одлуке, међутим ради се углавном о одлукама нижестепених судова које не могу да буду израз устаљене судске праксе због чега није испуњен законски услов који се односи на потребу уједначавања судске праксе. Образложења побијаних пресуда за одлуку о усвајању захтева тужиоца у складу са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права из чланова 12, 15, 46, 47, 105, 109. и 1065. Закона о облигационим односима. Разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова одговарају и усклађене су са важећим тумачењем права и владајућим правним схватањем у пракси нижестепених судова и ревизијског суда у примени ових законских одредби тако да не постоји потреба за новим тумачењем права, односно у складу су са правним ставом Врховног касационог суда заузетим на седници Грађанског одељења 02.04.2019. године због чега не постоји потреба за одлучивањем о ревизији тужене у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима када се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима или на потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је суду 23.08.2017. године. Вредност предмета спора је 10.166,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора од 10.166,00 динара не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић